

ha a végleges megoldás programját nem viszik végbe. Ferenczy úgy látta: a németek a jelek szerint annyira ragaszkodtak a budapesti zsidók deportálásához, hogy készek voltak Magyarországot protektorátussá változtatni céljuk elérése érdekében. Ferenczy egy hosszú memorandumban vázolta az állítólagos német tervek részleteit, melyet először Jarosznak terjesztett be. (Egyébként Ferenczy később azt állította, hogy kb. ebben az időben győződött meg arról, hogy a „munkára alkalmatlannak talált” zsidókat csakugyan megsemmisítik az auschwitzi krematóriumokban;¹³² új meggyőződését Eichmann válaszából merítette, melyet arra a kérésére adott, hogy ellátogathasson Auschwitzba, és „a saját szemével győződjön meg róla, hogyan szűrik meg és osztják be munkára a zsidókat”. Eichmann beleegyezett, hogy teljesíti a kérését, de azzal a feltétellel, hogy a látogatásra csak 30 nappal az utolsó magyarországi zsidó transport elindulása után kerülhet sor.)

Transport Jarosshoz és Sztójayhoz intézett kérését, hogy beszélhessen Horthyval, nem vették figyelembe.¹³³ Ezért elhatározta, kihasználja a Zsidó Tanácsnak a Várhoz fűződő kapcsolatait, és megragadta az alkalmat, hogy meggyőzze a Tanács vezetőit, kész a budapesti zsidók megmentésére. Július közepe táján módot talált arra, hogy érintkezésbe lépjen a Tanács vezetőivel, kb. akkor, amikor Eichmann és SS-beli segítőtársai a kistarcsai táborban lévő zsidók deportálását tervezték. Raoul Wallenberg, a vézskorszak egyik hőse, Budapestre érkezésekor (lásd a 31. fejezetet) egy 630 magyar zsidó adatait tartalmazó listát hozott magával, akiknek Svédországba való bevándorlását ottani barátok, rokonok vagy üzletfelek támogatták, és akik számára a svédek már kiadták a szükséges vízumokat. Amikor neki ezt és a 2000 palesztinai kivándorlási engedélyre váró személy adatait átadták, jó ürügye volt a Tanáccsal való kapcsolatfelvételre. Ennek megfelelően valamikor július közepén telefonált a Tanácsnak, és kérte, hogy annak egyik tagja keresse fel őt. A Tanács tagjai nem sejtették, mit forgat a fejében, de tökéletesen tisztában voltak azzal, milyen szerepet játszott a korábbi deportálásokban, és így érthetően bizalmatlanok voltak Ferenczyvel szemben. Kurzweil István, a Tanács lakáshivatalának egyik vezetője önként vállalkozott, hogy elmegy hozzá.¹³⁴ Ferenczy tájékoztatta a meglepett Kurzweilt arról a lehetőségről, hogy 2630 zsidó elhagyhatja az országot a német hatóságok engedélyével és a semleges országok együttműködésével. Ferenczy arról is biztosította őt, hogy hivatala már intézkedett a kivándorlásoknak az egészen közeli jövőben történő engedélyezéséről. Kérte, hogy „biztonsági okokból” a Tanács néhány modern csillagos házat bocsásson kizárólag ezeknek a zsidóknak a rendelkezésére.

A Tanács vegyes érzelmekkel fogadta Kurzweil jelentését. A tagok